

som Dyr have, ingenlunde paa nært Hold kunne sammenlignes med menneskelige Nerver.

Formanden (Høgsbro): Da endnu flere Talere ere indtegnede, maa jeg hermed standse Forhandlingerne, der fortsættes i næste Møde i Morgen Middag Kl. 1. Foraaavdts Indenrigsministeren ikke skulde kunne være tilstede paa Grund af Forhandlingerne i det andet Thing, vil det efter Tilendbringelsen af de Kirke- og Undervisningsministeren vedrørende Affnit i Stedet for det Affnit, der angaar Indenrigsministeren, være nødvendigt at gaa til det Affnit, der angaar Krigsministeriet.

Dagsordenen for næste Møde, der holdes i Morgen Kl. 1, er altsaa:

Fortsettelse af anden Behandling af:

Forflag til Finantsloov for Finantsaaret fra 1ste April 1890 til 31te Marts 1891.

Mødet hæbet Kl. 5. 15'.

Ser og firfindstyvende Møde.

Livsdagen den 18de Marts 1890, Kl. 1.

Den eneste Sag paa Dagsorden var:

Fortsettelse af anden Behandling af Forflag til Finantsloov for Finantsaaret fra 1ste April 1890 til 31te Marts 1891.

Forhandlingen gjenoptoges om det i Gaarsmødet paabegyndte Affnit vedrørende Kirke- og Undervisningsministeriet nemlig:

Loovforflagets § 21, 1ste Del I—XII.

Betænkning Nr. 72—102.

Ændringsforflag Nr. 51—77.

Loovforflagets § 26 III.

Betænkning Nr. 209—222.

Ændringsforflag Nr. 185—194.

†

Tauber: Som Medlem af det Mindretal, der har stillet Forflag om at negte Bidrag til Kirken i New-York maa jeg tillade mig at høre nogle Ord. Det har undret mig og flere af Udvalgets Medlemmer i meget høi Grad, at der overhovedet har kunnet fremkomme et saadant Forflag paa Finantsloven, thi vi kunne ikke se, at det er en Bevilling, som der overhovedet kan være Tale om at høre fra dansk Side. Hvad er der Spørgsmaal om? Der er Spørgsmaal om at bygge en Kirke i et fremmed Land. Og for hvem? For danske Mennesker? Nei, for Mennesker, der have sagt Farvel til Danmark og ikke længere have Noget med os at gjøre. Man tænker nu maaste paa de Udvandrere, som nu i stor Mængde komme fra Danmark til Amerika, men jeg vil dog tillade mig at gjøre opmærksom paa, at saa godt som alle disse Udvandrere have gennemgaaende Villet, saa at de, saasnart de komme til Castle Garden, blive bragte ind i en Jernbanevogn og kjørte Tusinder af Mile ind i Landet og faae Sættelse med New-York at gjøre. Hvem er det derimod, der bliver tilbage i New-York? Det er Bundfaldet af Udvanderstrømmen, Rømningsmænd, som ere løbne af Landet af en eller anden personlig eller kriminel Grund. Men skulle vi bygge Kirke særlig for dem? Det tror jeg egentlig ikke, der er nogen særlig Aarsag til. Den danske Koloni i New-York, om jeg maa udtrykke mig saa, bestaar ikke af danske Undersaater, men af danskfødte Mennesker, som have nedsat sig i Amerika og for en væsentlig Del ere blebne amerikanske Borgere, men for denne meget lille Koloni, som ingenlunde er trængende, er der ikke nogen særlig Grund til at ofre 8000 Kr. for at sætte den i Stand til at forbedre eller udmykke sin Kirke. Skulde der overhovedet være Tale om Sligt, vilde der være langt større Aarsag til at høre Bidrag til Kirken i de Egne af Amerika, hvor danske Mennesker have nedsat sig i Tusindevis og dannet større Samfund. Dette gjælder ingenlunde om dette Samfund i New-York. Jeg maa dog tillade mig at spørge den høitærede Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet saavel som de Medlemmer af Udvalget og Thinget, der ere tilbøjelige til at støtte dette Forflag, om de ere villige til at tage den Konsekvens, som meget nødvendig paatrænger sig. Skulle vi saa høre danske Udvandrere Amerika rundt Bidrag til at opføre Kirker? Jeg tror, det vilde være temmelig fjerntliggende for os. Til Bedste for dem, som her i Landet vedblive at være danske Undersaatter, og hvis kirkelige Forsorg ifølge Grundloven paahviler os, kræves der jo meget be-